

Záříjové sněhánky v Totes Gebirge

V pátek 22. 10. 2017 se 12 „ferratistů“ pod vedením šéfa Daniela Svobody a jeho asistentů Lucie Chovancové a Davida Březovjáka vydalo do větrem zmítaných a sněhem zavátých horských masívů Totes Gebirge. Taková byla předpověď počasí, avšak realita byla jiná.

Zleva: **Antonín, Radim, Kristýna, Jan, Kateřina, Barbora, Karin, Zuzka a Šimon**

Po sedmihodinové cestě autem nás přivítalo polojasné počasí a 17 °C. Konečně jsme mohli na záda nahodit batohy a natěšení vyrazit k chatě Prielschutzhaus, která se na dva dny stala našim druhým domovem.

Ubytovali jsme se na útulném pokoji, pod střechou, a hurá na terasu na večeri. Co si kdo uvařil, to si i snědl. Ulehali jsme za zpěvu společensky unavených „rakušáků“ a těšili se na sobotní túru.

V 7 ráno zakokrhla horský kamzík a my vstávali. Snídaně opět na terase, pro změnu s dechberoucími výhledy na okolní velikány Grosser Priel a Spitzmauer. Prvně jmenovaná hora byla i cílem dnešního výletu. Přesněji

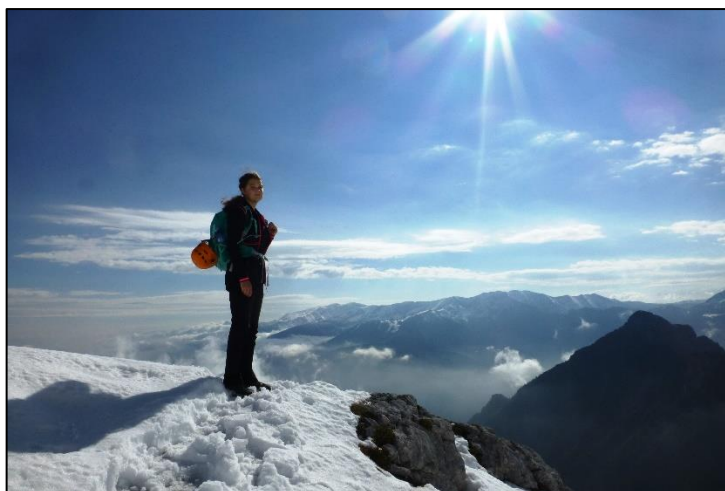

řečeno, dosažení alespoň sedla tzv. „normálkou“. Přichystali jsme feratové sety, cepíny, mačky, nože a meče a vydali se za dobrodružstvím.

Po týdnu sněžení byla cesta téměř neviditelná, a tak naši prvolezci při výstupu skálou, sněhem i ledem potili krev, pot i slzy. Místy jsme cestu jen tušili a doslova se prokopávali krůček za krůčkem do sedla ve výšce 2 320 m n. m. „Pass“ byl zdolán po 4 hodinách.

Odměnou nám byl ostrý vítr a mlha s dohledností 30 - 40 m. Nám to ale vůbec nevadilo a užívali jsme si hor.

Sestup byl pohodovější, přeci jen už byla vyšlapaná stopa. Někteří volili i různé jiné varianty pohybu (skoky po nohou, skoky střemhlav po hlavě, že Šimone, jízdu po bříše i na zádech,...).

Protože šéfovi zbyla svačinka – mrkev, rozhodli jsme se zanechat příštím generacím nějaký jasný a výrazný vzkaz a postavili sněhuláka. A pokud jej někdo nesnědl, stojí tam dodnes (sněhulačka s mrkví).

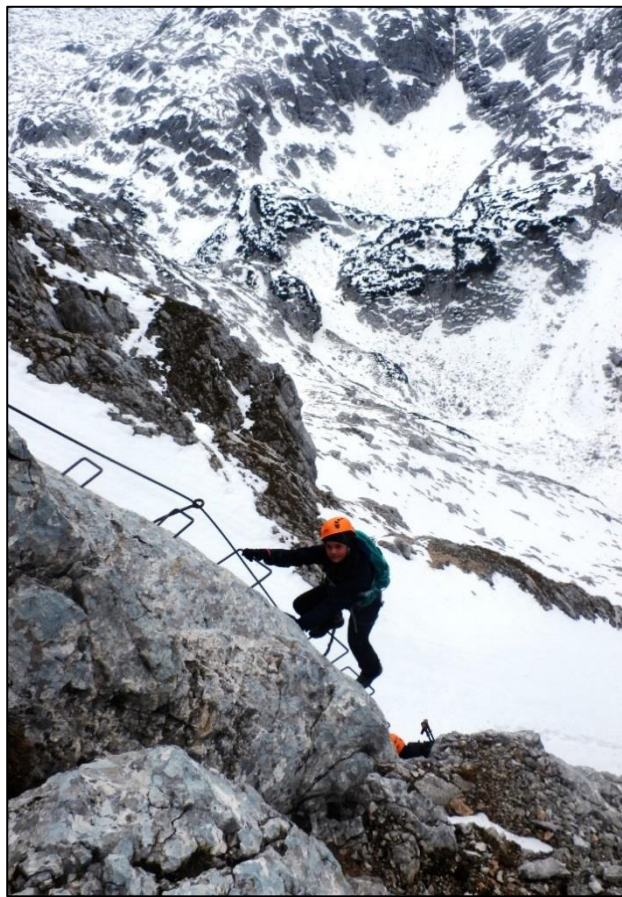

Večer se slavilo a „békalo“ za více či méně líbezných hlasů naši výpravy. Na kytaru nám hráli David a Karin.

Ranní vstávání s těžkým srdcem bylo naplněno žalem při pomyšlení na to, že dnes jedeme domů. Ale nepředbíhejme. Po snídani jsme zabalili věci a vyrazili na feratu pod Spitzmauer. Tentokrát byl příchod pod feratu mnohem vlídnější a po necelých 2H jsme nastupovali do feraty, kterou jsme v klidu všichni vylezli. V sedle přišla otužilecká kulturní vložka nejmenovaných členů výpravy. Po krátké pauze jsme začali sestupovat zpět k chatě.

Po obědě jsme posbírali zbytky sil, pod tíhou našich batohů dokulhali a doklopýtali k autům a před půlnocí dojeli do Frýdku-Místku.

PS1: Tyto řádky vznikly díky nesmírnému úsilí osazenstva auta náčelníka směny (autoři: Karin, Zuzka a Šimon)

PS2: „lehce“ přemazal a upravil Daniel Svoboda

PS3: [GALERII fotek](#) určitě doporučujeme navštívit

Za Školní sportovní klub GPB FM: Svoboda, Chovancová, Březovják.